

[Hendriksen.]

Lovforslaget, som det foreligger, netop er Kvindens Ligeberettigelse med Manden. At denne Ligeberettigelse skulde finde Sted paa Mandens Bekostning, saaledes som det ærede Medlem udtalte, kan Kvinderne i hvert Fald ikke komme til at græde over, det er der ikke megen Anledning for dem til at gøre. Men jeg har hævdedet af helt andre Grunde — af privat-økonomiske Grunde —, at det er et urimeligt Forhold, at to Ægtefæller begge skal kunne faa Næringsbevis. Den ene kan saa sidde og drive Forretning som Urtekræmmer og den anden som Spækhøker. Den ene Forretning kan maaske gaa godt, den anden daarlig. Resultatet bliver en pêle-mêle, og det ender med, at hele Kreditøkonomien vil blive rystet i sin Grundvold. Man vil ikke kunne have nogen som helst Tillid til en Forretningsførelse, der finder Sted paa den Maade. Jeg har derfor hævdedet, at kun een af Ægtefællerne bør have Ret til at drive Forretning, Manden eller Kvinden, som de nu kan blive enige til, og gode Ægtefæller bliver nok enige om, hvem af dem der skal løse Næringsbevis — saa kan den anden hjælpe til i Forretningen.

Formanden: Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit har Ordet for en kort Bemærkning.

Inger Gautier Schmit: Det ærede Medlem udtalte, at Kvinderne dog ikke kan græde over, at Manden mister en Ret. Jo, det kan vi, hvis vi er retsindige, og hvis vi ikke ønsker at begaa Uret. Jeg vil stadig hævde, at Kvinder, naar de faar en Ret, som tilkommer dem, ikke ønsker at begaa Uret overfor Manden.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hendriksen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hendriksen: Jeg vil gerne hævde, at der ingen Uret begaas overfor Manden derved, at Kvinden faar Løv til, ligestillet med Manden, at løse Næringsbevis.

Handelsministeren (Hauge): Jeg kan indskrænke mig til nogle ganske faa Bemærkninger i Anledning af det, der nu er fremført.

Det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen sagde, at jeg havde gjort den Opfattelse gældende, at Tjenestemændenes Adgang til at løse Næringsbevis formentlig vilde gavne Forbrugerne. Mine Udtalelser

var foranlediget af den Bemærkning, som jeg tror særlig det ærede Medlem Hr. Hendriksen gjorde om, at Tjenestemændene havde en Præferencestilling, idet de havde en fast Løn at holde sig til fremfor dem af deres Konkurrenter, der ikke var Tjenestemænd. Heroverfor sagde jeg, at det jo vel var muligt, at Tjenestemændene havde en saadan Præferencestilling, naar de løste Næringsbevis, men det maatte da formentlig give sig Udslag i, at de solgte deres Varer billigere end deres Konkurrenter, hvad der saa igen vilde komme Forbrugerne til gode — det var, hvad jeg sagde om den Ting.

Det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen talte paa ny om Kommunernes Adgang til at drive visse Forretninger. Jeg forstod ham saaledes, at han vilde have Kommunernes Adgang begrænset. Overfor hvad han allerede har sagt i sin første Tale, har jeg fremhævet, at Lovforslaget ikke indeholder nogen yderligere Rettighed for Kommunerne, tværtimod. Jeg kan derfor ikke tro, at det vil være muligt at naa til Enighed om yderligere Begrænsning i Kommunernes Adgang til at drive de Virksomheder, der er Tale om i Henhold til Lovforslaget.

Overfor det ærede Medlem Hr. Hendriksen, der paa ny talte om, at man paa Grund af de vanskelige økonomiske Forhold ikke burde give alt for let Adgang til Erhverv, og overfor det ærede Medlem Hr. Pitzners Bemærkning om, at Industri og Haandværk formentlig ikke havde nogen særlig Interesse i at bevare Retten til at have flere Udsalgssteder, skal jeg blot henvise til den Udtalelse, som findes i Kommissionens Betænkning Side 91 og er fremsat af Industriraadet, undertegnet af dets daværende Formand og paraferet af dets nuværende Direktør.

I denne Udtalelse betoner Industriraadet, at det vel ikke paa det Tidspunkt, da Udtalelsen fremsattes, kunde udtale sig endeligt om sin Stilling til de mange Spørgsmaal, der kan rejses, men paa Forhaand, siger man, maa det dog fastslaaes, at Industrien „paa alle Punkter vil være interesseret i, at der gives en saa fri Adgang som overhovedet muligt til at paa-begynde og udøve enhver Art af Næringsvirksomhed, det være sig af industriel, kommerciel eller hvilken som helst anden Art, og i Overensstemmelse hermed maa de i Næringslovens §§ 3 og 6 nedlagte Hovedprincipper fastholdes.“

Det er en saa klar Udtalelse af Industrien, at jeg ikke synes, at den paa